

Doi dintre harnicii constructori de pe șantierul Combinatului siderurgic din Galați: Vasile Băltășescu și Ion Pohrib, lăcătuși-montori la centrala termoelectrică a Combinatului. Foto: O. PLEGAN

● În acest număr ● În paginile ● În acest număr ● În paginile ● În acest număr ● În paginile ● În acest număr

LUAREA GRIVITEI

de Mihail Sadoveanu

Muzicală

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

ANUL XXIII
SERIA II,
NR. 5587
—
4 PAGINI
25 BANI
—
DUMINICĂ
7 MAI
1967

Măsuri eficiente

pentru economisirea metalului

Studiind cauzele care generează încă multe pierderi de fontă și oțel, specialiștii de la Combinatul siderurgic din Hunedoara au stabilit măsuri și metode eficiente a căror aplicare în practică asigură economisirea în acest an a peste 20 000 tone de metal. Încalzirea uniformă a lingourilor și rețezarea țagurilor laminare la dimensiunile preserise au făcut să scadă reburile sub 0,20 la sută. S-au extins de asemenea laminarea la dimensiuni cit mai apropiate de cerințele uzinelor constructoare, metodă care s-a sol-

dat cu economisirea în ultima lună a unei cantități de metal ce poate servi la fabricarea a peste 200 de combine de recoltat cereale. Au fost eliminate în mare parte pierderile de oțeluri aliate, cauzate de nerespectarea întocmai a tehnologiei de topire și de elaborare a metalului în euptoarele electrice. Măsurile întreprinse pentru captarea și valorificarea prafului de minereu de fier de la fabricile de aglomerare, vor avea ca eficiență obținerea în plus a peste 11 000 tone de fontă anual.

IMPERATIVE ÎN AGRICULTURĂ

ÎNCHEIEREA SEMĂNATULUI ȘI ÎNTREȚINEREA CULTURILOR

Folosirea mai bună a mașinilor, depășirea greutăților generate de timpul ploios — pe alocuri — sau secetos, printr-o organizare perfectă a muncii, a permis ca în multe regiuni ale țării — București, Galați, Ploiești, Dobrogea, Argeș, Bacău, Oltenia, Iași — să se realizeze un ritm intens la executarea lucrărilor agricole din această primăvară, semănatul porumbului, al florei-soarelui, sfelei de zahăr și culturilor furajere fiind acum, practic, încheiat. Există însă mari rămăneri în urmă cu executarea lucrărilor agricole de primăvară și, îndeosebi, cu semănatul porumbului în regiunile Mureș-Autonomă Maghiară, Cluj, Crișana, Maramureș, Brașov, Banat. Timpul rece și ploile prelungite pînă aproape de sfîrșitul lunii aprilie, e adevărat, explică în bună parte aceste întârzieri, nu însă în totalitate. În foarte puține locuri s-a urmărit efectuarea lucrărilor în „ferestrele” dintre ploile terenurile cu expoziție sau mai ridicate ce se zvîntau mai repede: tractoarele n-au fost (și încă nu sînt) folosite după un pro-

gram concret de lucru zilnic, cu deplasările fără rost pierzîndu-se timp serios. Un exemplu grăitor în acest sens ni-l furnizează S.M.T. Sibiu, cooperativele agricole din raza sa de activitate. Pentru că nu există colaborarea firească între consiliile de conducere ale C.A.P. și brigăzile de tractoare, zilnic, fiecare tractor pierde 2-3 ore bune de lucru (munca începe abia către orele 8-9, alimentarea cu carburanți și mai ales aprovizionarea cu organele active la mașinile agricole se face de la distanțe de ordinul kilometrelor, masa tractoriștilor se servește în sat etc.). Așa se și explică faptul că în nici o decadă din această primăvară S.M.T. Sibiu nu și-a realizat planul și că semănatul principalelor culturi este foarte mult întîrziat. Și astfel de exemple, din păcate, se mai întînesc destul de des și în regiunile Crișana, Maramureș, Cluj, Banat și altele.

GH. FECIORU

(Continuare în pag. a III-a)

SCRISORI ALE UNOR COLECTIVE DE ÎNTRINDERI ȘI INSTITUȚII ADRESATE COMITETULUI CENTRAL AL P.C.R., TOVARAȘULUI NICOLAE CEAUȘESCU

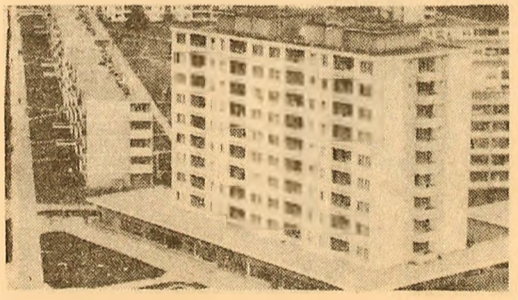
„FIECARE MINUT FRUCTIFICAT CU VALOARE MAXIMĂ PENTRU PRODUCȚIE”

● SCHELA DE EXTRAȚIE BOLDEȘTI

Conștienți că de eforturile fiecărui colectiv, de inițiativa, priceperea și spiritul său de răspundere depinde mersul înainte, continuu ascendent, al economiei, petroliștii schelei Boldești au supus unei analize amănunțite o latură esențială a organizării muncii, și anume modul de folosire a timpului de lucru. Noi vedem în această acțiune o cale directă, de mari posibilități, pentru valorificarea superioară a potențialului tehnic și uman, o sursă deosebit de însemnată pentru mărirea eficienței întregii noastre activități economice. Cu prilejul acestei analize, efectuate la toate locurile de muncă, a reieșit că, deși atît în 1966, cit și în primul trimestru al acestui an, au fost produse peste plan însemnate cantități de țigă, gaze și gazolină, timpul de lucru destinat producției nu a fost utilizat înto-

gral. În 1966 și în primul trimestru al acestui an, 2,5 la sută din fondul de timp a fost irosit. Pentru acest timp s-au plătit salarii în valoare de peste 1.200.000 lei, în timp ce producția realizată a fost cu 600 de tone mai redusă. Din totalul timpului pierdut, 30 la sută s-a datorat concediilor fără plată, întîrzierilor de la serviciu și absențelor nemotivate, 14 la sută aprovizionării necorespunzătoare a locurilor de muncă, 10 la sută transportării cu întîrziere a personalului la sonde și instalații, 13 la sută, unor sedințe și activități culturale-sportive. Dezbaterea de către comunisti, de către întregul colectiv al schelei, a rezultatelor analizei a dus la înțelegerea profundă a faptului că timpul de lucru se concretizează în valori materiale, în bani, și, prin aceasta, el este o parte a avuției naționale, o sursă

de bunăstare pentru întregul popor. Măsurile propuse de petroliști și adoptate de conducerea schelei sînt menite să asigure folosirea integrală a timpului de lucru. Astfel s-a stabilit ca prelucrarea diferitelor instrucțiuni, ordine și decizii primite de la minister, organizarea diferitelor sedințe și a oricăror alte activități să aibă loc numai în afara orelor de program pentru creșterea gradului de utilizare a fondului de timp se va trece la folosirea cadrelor cu pregătire superioară în scopuri directe productive, la extinderea activității maistrilor de producție și în sectorul de intervenții, se va asigura policalificarea operatorilor, pompagilor, fochiștilor și a altor categorii de muncitori. Analiza făcută în schelă, ca și experiența acumulată, arată că

Construcții noi în Orașul Gheorghe Gheorghiu-Dej. Foto: FLORIN ȚAGA

FILATURĂ ÎN CONSTRUCȚIE

A început construcția Filaturii „Oltenița”, cea mai mare unitate din sector și una dintre cele mai importante obiective ale industriei ușoare prevăzute să se execute în actualul cincinal. Constructorii grupului II aparținînd Trusului nr. 1 București au și efec-

tuat diferite lucrări a căror valoare depășește 7 milioane lei, graficul la zi indicînd un avans de o jumătate milion de lei. După cum ne informează direcția de specialitate din Ministerul Industriei Ușoare, această unitate urmează să reali-

zeze fire extra fine din bumbac și în amestec cu fibre poliesterice. Capacitatea anuală a filaturii — 3.600 tone fire cardate și 3.800 tone fire pieptănate, va fi realizată începînd din cea de a doua jumătate a anului viitor. (Agerpres).

Gospodăria agricolă de stat Domnești are un profil legumicol. Anual, unitatea agricolă produce pentru piața Capitalei și pentru export peste 4.600 t legume. Fotografia redă un aspect din timpul executării copilului roșilor timpurii protejate cu folie de polietilenă.

CE LOC OCUPĂ EDUCAȚIA ESTETICĂ ÎN ACTIVITATEA CĂMINULUI CULTURAL?

„Dacice-200”
Matematicienii și inginerii electroniști de la Institutul de calcul din Cluj au elaborat proiectul și au început construcția celui mai mare calculator electronic românesc „Dacice-200”. Succesul deosebit al oamenilor de știință din Cluj constă în depășirea, într-un timp relativ scurt, a tuturor performanțelor primei mașini electronice de calcul realizată aici. Spre deosebire de „Dacice-1”, care avea o viteză de calcul de 2.000 operații pe secundă, noua mașină va putea efectua într-o singură secundă 200.000 de operații. (Agerpres)

Am adresat această întrebare unor directori de cămine culturale din raza orașului Suceava. Spre surprinderea noastră, am primit niște răspunsuri foarte aproximative, de genul acestora: „Educația estetică? N-am încercat! (Mircea Constantin — Bosanci); sau: „N-am prea făcut cine știe ce în sensul acesta. Am avut alte sarcini”. (Floarea Bilins — Salcea). De la hun început, deci, tema anchetei noastre a produs nedumeriri și... scuze.

Am răsfoit câteva jurnale de activitate pe filele cărora se înregistrează, ca-n niște ciudate cronici, tot felul de acțiuni: de la repetiții și informări politice pînă la spectacolele artistice sau concursuri „Cine știe, câștigă”. Care a fost prima impresie produsă de această investigație? Iată-o: dincolo de stereotipii unor înregistrări formale, abundă conferințele. Nu-i nimic rău în asta. Dar ce fel de conferințe? „Cutremurele de pămînt, trăsnetul și fulgerul”, „Cum se formează norii, ploaia și zăpada” (Pătrăuți), „Originea și evoluția omului”, „Circuitul apei în natură” (Salcea), „Cum se formează căldura, lumina, fulgerul”, „Cum putem mări producția de lapte” (Bosanci).

Nu e, oare, anacronic să vorbim an de an despre fulgere, trăsnete și cutremure? Tăranul coperator, tînăr sau vîrstnic, nu știe nici astăzi să-și explice aceste fenomene? Toți directorii de cămine au fost de acord că asemenea expuneri nu mai pot stîrni curiozitatea și nu-și explică utilitatea. Și atunci? („Păi, ce să facem dacă din astea ni se trimis?”). Totuși, am reușit să găsim și câteva preocupări apropiate de tema anchetei. La Salcea, spre exemplu, a fost organizată expunerea „Ciprian Porumbescu — compozitor și interpret”, iar la Bosanci, conferința

ION BELDEANU
correspondentul
„Scînteii tineretului”
pentru regiunea Suceava

(Continuare în pag. a III-a)

● UZINA METALURGICĂ IAȘI

Muncind cu însuflețire pentru îndeplinirea mărețelor obiective stabilite de cel de-al IX-lea Congres al Partidului Comunist Român, muncitorii, inginerii și tehnicienii Uzinei metalurgice din Iași au obținut succese importante în realizarea sarcinilor ce i-au revenit în primul an al planului cincinal. Colectivul nostru, folosind mai eficient mijloacele tehnico-materiale existente, a îndeplinit planul pe anul 1966 la toți indicatorii. În primul trimestru al acestui an, planul la producția globală și la producția marfă vîndută și încasată a fost depășit cu 4,8 la sută. Rezultate bune s-au obținut, de asemenea, și în folosirea metalului: față de anul 1966, consumul de metal pe tonă de produse a scăzut cu 39 la.

ganizarea științifică a producției și a muncii, colectivul uzinei a analizat în spirit critic modul de folosire a timpului de lucru și a ajuns la concluzia că neajunsurile existente în acest domeniu ne-au împiedicat să dobîndim realizări pe măsura posibilităților create. Din cauza nerespectării disciplinei tehnologice, insuficienței pregătiri o locului de muncă, preluării cu întîrziere a schimburilor, programării nejudicioase a producției, învoierilor și absențelor nemotivate, efectuării unor reparații de slabă calitate, în anul 1966 s-a pierdut 3,64 la sută din timpul total de lucru. Dacă acest timp ar fi fost utilizat în mod productiv, s-ar fi obținut produse în plus în valoare de peste 19 milioane lei, echivalînd cu producția uzinei pe 12 zile.

Prin aplicarea ansamblului de măsuri tehnice, organizatorice și politice adoptate cu prilejul dezbaterii, dintre care menționăm efectuarea pontajului direct

(Continuare în pag. a III-a)

Biroul U. T. C. în căutarea „formulei eficienței”

Pare neverosimil. Și totuși... O clasă fruntașă. Un colectiv unit. Elevi inteligenți, cu preocupări multilaterale, serioase. Un asemenea elevi organizatia de bază U.T.C. a clasei le oferă — în locul unei activități pasionante, care să le trezească interesul, să-și convingă să-și aducă contribuția la îmbogățirea ei — acțiuni care se reduc la... enunțarea unor principii teoretice arhicunoscute.

Adresăm o întrebare elevilor clasei a X-a A de la Liceul „Spiru Haret” din București: ÎN CE MĂSURĂ REZULTATELE FRUMOASE LA ÎNVĂȚĂTURĂ OBTINUTE DE COLECTIVUL CLASEI REFLECTĂ ACTIVITATEA ORGANIZAȚIEI DE BAZĂ U.T.C.? Iată câteva răspunsuri.

C. G. — secretara biroului U.T.C. al clasei: „Elevii din clasa noastră au participat la adunări generale U.T.C. care, chiar dacă nu au avut ca temă învățătura, au abordat aspecte legate de această temă („Lipsa idealului — izvor al mediocrității”; „Talente și pasiuni”; „Ce vom deveni?”). Asemenea adunări generale și-au dovedit eficiența; numărul elevilor cu goluri în cunoștințe a scăzut.”

C. M.: „În adunările generale U.T.C. vorbim prea mult și facem prea puțin.”
D. D.: „Într-o foarte mică măsură.”
C. C.: „Numeroase acțiuni se dovedesc a fi lipsite de eficiență.”
M. D.: „Sincer vorbind, trebuie să spun că organizația U.T.C. din clasa noastră nu a contribuit într-o măsură prea mare la îmbunătățirea situației învățătură. De altfel, se inițiază

puține acțiuni. Și acestea nu prea teuzie.”
Observăm o deosebire de păreri. Care exprimă situația exactă? „Răsfom planul de muncă al biroului organizației de bază U.T.C. Nimic despre calitatea superioară a studiului, despre participarea elevilor la cercurile pe

ADRIAN VASILESCU

(Continuare în pag. a III-a)

(Continuare în pag. a III-a)

AUTENTIC ȘI IMPROVIZATIE

STEARPĂ

ÎN

CĂRȚILE DESTINATE ADOLESCENȚILOR

Cititorii elev are, de pildă, și o literatură a lui, a adolescenței, prin care înțelegem nu numai recomandările bibliografice anexate manualelor școlare, ci și cărțile impuse din evenimentele vișter cuprinse între 14-18 ani. Acest anamnezis este de temă și nu e decât o invitație în plus la lectură și deloc un criteriu estetic.

Mobilitatea datelor moral-spirituale ale eroiului adolescent, personaj literar, e și a lectorului. A lesne de explicat la o asemenea vîrstă. De aceea, un astfel de volum de este caracteristic, în primul rînd grafia mutațiilor sufletului, devenirea personală fiind o lege inevitabilă. O devenire prin care lumea e descoperită și acceptată și înțeleasă cu sentimentul că, în același timp, această lume descoperă și înțelege și acceptă în adolescent. Cîteva din volumele apărute de curînd în librării și adresate în mod „expres” elevilor constituie și tema articolului de față. Pentru eroii volumului de schite „MINECUNA” de Constantin Vinticu, această devenire, de care aminteam, nu e lipsită de un dramatism autentic. Pentru unii, întrebările tulburătoare ale adolescenței capătă răspunsuri dure. De cele mai multe ori e descoperă pe cont propriu semnificația unor noțiuni abstracte, de bine și rău. Cea mai bună schiță a volumului, „Ultima vacanță”, surprinde un examen de conștiință. A fi responsabil devine pentru unii personajii un mod de a acționa, de a comunica a un adevăr doar de el știut. Un adevăr care înseamnă de fapt că fratele său mai mare s-a făcut vinovat de crimă. În fiecare schiță, eroii au revelația cite unui adevăr. Teribil și înfricoșător, ca în cea sus-amintită, ori calm dar plin de înțelegere ca în „Secretul”, „Examenul”, „O partidă de bile” sau ca în „Intocărire”. Autorul știe să-și observe personajele, intima lor dialectică și nu se fereste să-și incite lectorii la o discuție, pe deasupra textului, în care, oferindu-i întotdeauna un caz ori altul, îi dă conturul unei stări morale care să nu conducă la generalizări forțate.

„PLANETA DE ADOLESCENȚI” Iuliu Rațiu încearcă un roman. Fișele de observație ale personajelor sînt rezultatele unei construcții artificioase, de un dinamism simulat. Elevul Șerban are un proces. E acuzat, nici mai mult nici mai puțin, de viol. Acest senzațional început de carte este anulat după numai cîteva pagini. Ce se întimplase? Era vorba doar de un sărut și, mai ales, era vorba, în intenția autorului, de a polemiza cu eroii schematici, elevii buni la învățătură și cumini dar fără probleme personale. Și eroul acesta, elev în clasa a XI-a, este investit acum cu atributele terribilului intelectual ca un atotștiutor care rezolvă întotdeauna problemele sale și ale altora în două, trei replici. Stilul cărți este proză. Cînd desuet — romantic, cînd livresc, cînd cinic. Erol și pus în toate situațiile posibile ale unui adolescent, cu conștientizarea unui profesor, la ideile unui manifest zgomotos care proclamă: „adolescenții pornesc la luptă fără a ști cum arată o armă și mor a pîrînd viața”.

Vîrînd să polemizeze cu eroii schematici, eroul din „Planeta de adolescenți” cad și ei într-un schematism la fel de înșelător, fiind pus să ilustreze contradicții. Cea mai interesantă și realistă, este „Ora spaniolă” de Șerban, personajul principal, călător în două țări, în două momente de timp. „Măturile” lui sînt însă de o naivitate care dezarmează pe cel mai binevoitor lector. Ca să ni-l arate complex, autorul îl instalează (în afară de introducerea unei filozofii de genul: „Adolescenții au dimineața 89 de grade, la ora 5 după-amiază 96 și seara, cîva sîb 41... Cînd suferă e îndrăcit”). Dar dragostea-i ca gatură lui sau ca băștătură sau ca durere? În situații limită: vrea să nege cu ajutorul cunătorului universului molecular dai a june, după niste tribulații deloc interesante, doar să „recupereze” moral o prostituată și pe întîm e imediat după ce le-a știut o mică alocuțiune despre fetiche.

Pentru atenuarea viciilor de construcție ale romanului, Iuliu Rațiu apelează, pentru coloratură, la dialoguri ca acestea: „Dar ce ai? Ești sunărată?” M-a îndepus creștinul ăla de lori. Dansează numai cu vaca aia de la Emnesu”. ori la notații precum: „Joana era în brațele lui caldă, pufoasă, răspîndind în lui mirosul dulce a etnoră picătură de Chanel amestecat cu cîteva perle de transpirație. Beat de frumos simți că ametește și degetele lui fremătătoare alunecară pe brațele fetei, pe talie și de-a lungul soldurilor, ca pe o claviatură vie”.

Cochetăria la acest mod cu lumea adolescenței nu poate salva cartea de mediocritate. Dimplovă și în această se întimplă și în „STRIGĂTUL” lui Corneliu

Elevi de la Liceul Pedagogic din Bacău în vizită la muzeul regional care aniversază un deceniu de existență.

Expoziția inovatorilor PITEȘTI (de la corespondentul nostru). În holul Palatului culturii din Pitești a fost deschisă o expoziție care ilustrează dinamica activității de inovații în întreprinderile argeșene. Ea cuprinde exponate în mărime naturală sau în miniatură, grafice și fotografiile ale inovatorilor fruntași. Numărul inovatorilor înregistrate în întreprinderile argeșene, precum și aplicarea lor în întreprinderi a crescut de la un an în altul. Numai anul trecut din cele 1619 inovații s-au aplicat 983, cu o economie de peste 23 milioane lei.

90 DE ANI DE LA RĂZBOIUL

PENTRU INDEPENDENȚĂ

Se împlinește 90 de ani de la Războiul pentru independența națională. Anul 1877 e una din datele cele mai importante din istoria poporului român. Evenimentul a avut un ecou deosebit în viața poporului român și presa, ziaristii, scriitorii, pictorii l-au comemorat pe larg reîlînd eroismul ostașilor noștri. Din scrierile lui Mihail Sadoveanu reproducem mai jos un fragment dedicat Luării Griviței.

LUAREA GRIVIȚEI

de Mihail Sadoveanu

Dragii mei, ziua de treizeci august a fost o zi de glorie și de sînge. Nici o minte omenească nu-și poate închipui cîtă credincioasă s-a desfașurat atunci și cîtă flăcăi de noi au căzut cu sînu în se mai scote!

O ploaie rece și subțire cădea neîntrerupt și-n căi și pe dealul plutea ceață lăptoasă. Pămîntul desfundat era moale și cîlcios, de umiditate înclășătoare, de umiditate împușcătoare. Tinerii izbucneau des fără să se știe unde, se auzea numai șuierul ascuțit, ca de bici, al ghulelor.

Batalioanele noastre porniseră, la cererile trei, cu dorobanii din Regimentul 10 în frunte. Flăcăii erau taciți și cu fețele îngrijite, dar în toate rîndurile se simțea o îndrăgălașă, florul așteptării umplea toate piepturile. Ojiișii tineri erau foarte albiți, necentenți se plecau spre semiplutonul lor, le zăreau corbe repezi cu glasuri înăbușite, apoi își îndreptau piepturile, căutau să pătrundă negura depărtării, își pipăiau revolverele de la poapse și-și întăreau, în jurul pumnului, lațul dragonului.

Măntuile dorobanților, ale „opincărilor” și tunicii infanteriștilor erau ude și presărate de pulberea albă a buri.

Așa înaintară prin umezeala rece. Suiră, într-o jumătate de ceas, dealul spre veduța Acolo tăcere. În redutele turcești, nici o mișcare. Și de-a-colo, de pe coastă, văzura cu toții calea la care nu se aștepta nimeni, Valca Singelui.

Coborîră repede în cilcea, își alcătuiră din nou rîndurile și prîseră a sui costșa cealaltă. Suș greu: se cățarau de tufe, se sprijineau în baionetă, își dădeau unii altora mina — dar mergeau cu grabă, se apropiară în tăcere de dușman.

Deodată izbucniră cele dinții focuri ale pagnilor, drept de deasupra. Parcă ar fi strigat cineva: înainte. Toți se zăriră spre creastă cu înverșunare. Matorul Șonțu căzu: dorobanii apărură într-un salt fierbinte pe culme, tăcuși, încruntați, cu căciula buhoasă pe ochi, cu baioneta lungă amenințătoare. Turcii din șanțul de dinafară se traseră îndrăci, în întărituri.

Și, pe cînd puștile turcilor pocneau repede, năvălitorii ajunși pe culme văzură și celălalt lucru grozav la care nu s-a așteptau: două redute în loc de una, două redute în care mișunau păgînii, în care fulgerau oțelele, de unde trebuia să se prăvălească moartea, ca un vijor.

Ce era de făcut? Înainte! Ojiișii își îndălțară glasurile, băieții se auziră! Atunci reduta dinainte parcă se îndălți în piciorare. Un șir de pagini se zăir-

li pe parapet, alte două șiruri răsărară dedesubt, lunurile încercate cu gropelă își declanșară trănetele, și trei șiruri ucigătoare de foc începură a doborî rîndurile noastre. Era un uragan de gloanțe, de sărîmături de schișă, de urlete, de tăcete, de calori de fum, de ledări de fulgere și de trănete, parcă venise sfîșitul lumii! Pămîntul dudul, zădărnul se zgudu ca într-un geamăt urias, flăcăii se izbiră într-un turec amușit — dar se retraseră cumplit îndrăci. Pămîntul umed se umplu îndată de sînge: morții răsărară în tîm gămăliți asupra armelor, răniții căzuți îndreptau ochii de foc spre gura de lad care zăiră în trîsnit și flăcări, ceilalți se întoarseră cu fețele încręcite de minie și durere.

La patru și jumătate începură a sui și secolele rușilor la atac. Un sergent zise:

— Vin și muscalii. Ojiișii se ridicară:

— Sus, băieți! Nu vă dați. Să le arătam ce putem și noi.

Flăcăii încuviințau:

— Vin, mă, muscalii. Să nu ne dăm!

Și iar porniră, odată cu rușii. În sfîrșit porniră a patra oară. Așa de iute se cățără pe culmi, încît ojiișii cei sprinteni de-abia se puteau ține de ei. Și sus, se zăriră spre parapet într-o tăcere așa de înfrîntătoare și de minoasă și într-un acint așa de sălbatic, încît pămîntul se zgudu. O colubură de foc se deschise. Nu era o pîrîtură de arme, ci un tunet neîntrerupt; parcă toată reduta, presiînd ceea grav, se ridicase în piciorare și zăriră foc și moarte.

Imamii geneau cu brațele la cer, ostașii pagini stăteau neînduplecați în piciorare, în fulgerul orbitor al împușcăturilor. Dar, prin umbra deasă a inserării, yucolul negru de flăcăi venea zguduind pămîntul plin de apă; veneau cumpliti ca răzburarea; venea puterea cea mare și cea din urmă a răbdării slete. Întrăd în șanțul dinafară, se zăriră la metereze, se suiră deasupra. Acolo se deslănțu minia lui Dumnezeu! Pușca avea două capete: stralul și baioneta; omul avea două brațe unul cu pușca și unul cu pumnul care cădea ca un buzdugan de plumb. A fost izbitor de trîsnit. Impușcăturile conteniră. Cei de pe creasta parapetului se prăvăliră deodată în șanț. Flăcăii săriră după ei, cu ochii mari, răcnind, scripînd, izbînd. O furnicare repede, o învîmășală cu tălăzuri adînci, o ploaie fierbinte de sînge. Din șanț, soldații turci se năpustiră îndrăci. Dar minia tăcută a flăcăilor nu-i lăsa. O înfricoșată izbucnire spre ei le cutremură rîndurile slăbite; dușmanii se risipiră ca suflați de urag.

Acum începură împușcăturile noastre. Cei din urmă dușmanii

cădeau; cei dinainte fugeau. Al noștri puseră mina pe tunuri. Într-în șanțuri, scosăseră la margine nenunțatele lesuri turcești, se începură în întăriturile curcete cu alina trîud și sînge, își pregătiră amele și așteptară.

Era fierzu după luptă, și cî eram apa de trîud, că nu-mi mai simțeam picioarele din încheieturi. Mă așezasem între doi dorobanți. Întra mîntărilor lor, o căldură umedă mă învăluse, și genele pară-mi erau de plumb.

Un somn dulce, molesitor, mă cerea. Sabia lui scăpă din decapata și rămase atrunată numai de bine și, în pîrîntele mea, eram foarte fericit că flăcăii noștri s-au purtat cu o credincioasă însempănătoare. Mă gîndeam la cei din Tara, care așteptau cu griji veghele războiului; mă gîndeam la un răsărit nou de soare pentru Mosia noastră. Pieptul îmi era cald și plin de fiori; o aburcăle de lacrimi îmi umezeau ploapoale. Cîte, cedeam pe tîta departe, într-un țigăruș din fundul Moldovei. A țigăr în cerdac, s-a așezat în jîlt, deslăcea gazeta, își așeză ochelarii și cieste... Are să se știe că și eu am fost hotărît în sine. Are să vie mama și, cînd va afla vestea, are să înceapă a gene și a plînge. Iar tata își va pune ochelarii dinainte pe masă și va începe a da din minii cu tot cu gazetă și a-i vorbi despre strămoșii noștri și despre credința trecutului. Dar mama nu vrea să știe de nimic, ea broște pe Mitică al ei, care poate a căzut în cîmpiile bulgărești.

Deodată aud un glas ușor:

— A dormit?

— Da, a dormit. Era și ostentit, săracul! — răspunde încet cineva de lîngă mine.

— Ce crezi? zice celălalt glas: doar muncă am avut noi azi. Și el nu-i deprim. Om trîit altfel, nu ca noi.

Umeacă cîteva vreme de tăcere. Iar aud:

— Măi Mihail, de la noi din sat a mai scăpat cineva?

— Nu, numai noi doi am rămas. Cumplit cîfor a fost azi.

— Da, măi frate!... S-are să mai fie!

Iar tac. Într-un firziu, glasul de lîngă mine vorbește din nou:

— La noi trebuie să fi început călăie. Dar fără flăcăii nu-i nimic de seamă. Și fetele, și nevetele, și mamele, toate plîng...

— Ce să le faci? Așa-o muierile, slabe de inger... Dar de malca tot mi-i jete cînd îmi aduc aminte...

Pe urmă, tăcînd și nu-i mai auzi vorba. Și mă gîndi la poporul cel năcălit și nehațat în sîmă în care ferbe putere nemărginită, și iar mi se umplu sufletul de mîngîiere: credința noastră a izbucnit și tînd în jărmarile străine, și nu-i departe ziua incierii.

ra duce la o poezie de un idilism vehiculat pe roțile a trei sau patru cuvinte: senin, clar, înalt, ferin, nu lipsește aproape din nici o poezie. O asemenea penurie banalizăază chiar și temele, făcînd din „tratarea” lor rimări mai mult ori mai puțin corecte. O sărăcie de idei face bună pereche cu o recuzită imagistică de cel mai comun uz: „Cred că aici, frumusețe, ai făcut cîndva baie / Ca-ntr-un vis limpede și afund / revăd minile tale gingașe cum se-nclonă / și iau și amîncă amintirile de pe acest prînd” (Cred că ici); „Albastră, dimineața e-mbrăcată / în salopetă de strungar înalt / în drum neobositului meu tată / și vîd răsfrînt um-

TUDOR STANESCU

Zile ploioase

Agendă personală

A VORBI TINERILOR

Am auzit foarte mulți oameni vorbindu-le tinerilor. Cînd în cîrstă, cu avantajul net al experienței de viață care este aproape întotdeauna seducătoare. Cei mai mulți însă tot tineri, poate doar cu un plus de cîștia ani și un plus doșit de pregătire și inițiativă.

În minte vremea lui 1947-1948, cînd în sala unui cinematograful de provincie se puteau asculta cuvîntări care subțiau timpăne și electrizau inimii. Se vorbea despre socialism, despre comunism și totul era alt de nou, alt de proaspăt încît un simplu și cunoscut indemn la luptă, la muncă — „centii cu noi, tovarăși, sintem chemați să construim viitorul!” — declanșă cavalcade de entuziasm, năstrea colobana în marș.

S-au schimbat lucrurile de atunci? Da. În și mai bine. Pe vremea aceea poate că nu-i vedeam pe cei cu noi răspundea edemului, și erau destui și aceia care stăteau după sobă. Azi răspund milioane, avem mult mai clar reprezentat ecoul chemării, nu mai avem nici un fel de dubii asupra unanimității participării la acțiuni.

Aș spune, totuși, că sarcina aceluia ca vorbitor celor tineri nu este de loc mai ușoară, iar greutatea ăstă ne face, zic, cinsti: generațiile noi sînt, prin natura lucrurilor, mult mai bine pregătite din toate punctele de vedere și, prin aceasta, mult mai pretențioase. Faptul trebuie să fie subliniat și iar subliniat, mai ales pentru aceia care nu sesizează momentul evoluției și care, după părerea noastră, aduc nu plusuri, ci minusuri activității însăși în rîndul celor tineri. Mi s-a întimplat, nu rarori, ca discutînd cu băieți și fete care ocoleau o anumită conștientă pe o temă la care ur fi trebuit să reflecteze, să primesc replica „de ce să mă duc? cel ce conduce discuția nu poate spune ceva care mă interesează.” Am dorii să-și ascult pe acești vorbitori necuștați și-mi dădeam seama de necesitatea faptului că, azi, trîm mai mult ca oricînd o perioadă a nuanțării, ca principiu — fără a abdică de la ele! — se cei explicate cu sensibilitate și inteligență, că, mai ales ceea ce denunșează acest ultim termen, se caută cu insistență.

Oamenii, fie ei și foarte tineri, sînt conștienți de ceea ce știu, de propria capacitate de gîndire, nu vor să-și piardă vremea cu lucruri pe care le-au mai auzit de zece ori. Să nu uităm că absolutesc școli, citesc ziare, ascultă radioul, urmăresc televizioul, merg la teatru, cinematograful, citesc cărți... Vorbitorul intră într-o paralelă formidabilă cu tot ceea ce, cultural, profesional etc. stă la îndemîna tinerilor. „Înțeleg, îmi spunea un tînd, să-l ascult pe cineva care mă face mai deosebit, dar să-mi trasec timpul ca să mă trîgă înapoi”.

Iată de ce — mă întreb pentru cei ce vorbesc aproape zilnic din colective de tineri — reflectăm noi cît trebuie dacă ceea ce le dăm ascultătorilor noștri în unitate de timp cît îi avem în față, măcar ceva mai mult decît ei înșiși știu? A venit vremea cînd oamenii sînt atenți chiar la aleștura de corbe, de imagini, la originalitatea argumentelor cu care ne susținem un gînd, ca să nu mai corbim de înțelepciunea ideilor înșeși.

EUGEN FLORESCU

SESIUNE ȘTIINȚIFICĂ STUDENȚEASCĂ

La Institutul de arhitectură „Ion Mincu” din Capitală, au început simăbă lucrările celei de a XI-a sesiuni a cercurilor științifice studențești. Vor fi prezentate 34 dintre cele mai bune lucrări elaborate de studenții în cadrul cercurilor de „teoria arhitecturii”, „arhitectura interiorului”, „arhitectura industrială”, „urbanism”, „istoria ar-

PREMIERĂ LA OPERĂ

„Ora spaniolă” de Giani Schichi

Este interesant faptul că Teatrul de Operă și Balet a revalorificat pe scăr larg în această stagiune comedia muzicală și, în acest fel, repertoriul se bucură din ce în ce mai mult de imprimarea unei nuanțe policrome.

„Ora Spaniolă” de Maurice Ravel, despre care autorul afirmă că nu este altceva decît... „un fel de concertație transpusă în muzică, cu intenția cădută de a reînnoi tradiția operelor bufe”, posedă un conținut

CRONICA Muzicală

șieric din cu evidente elemente de formă franceze, în care se relevă un discurs muzical rafinat, trecut prin filiera curențului impresionist, fără ostentație și elemente exterioare. Tocmai aceste aspecte le-au întuit conducătorii spectacolelor: dirijorul Paul Popescu — care a obținut o patetă orchestrală realizată cu o fină musicalitate, străbătută de transparențe calmă, reliefînd combinații splendide de timbre instrumentale — și regizorul Ilie Lupescu.

Dintra solști amintim pe Magda Ianculescu, Ladislau Konya, Valentin Teodorian și Constantin Cărbun, ce au alcătuit un agreabil ansamblu, de o justificată nuanță cameră, pigmentat discret cu un suculent umor francez, duhul de o sensibilitate muzicală adecvată.

În „Gianni Schichi”, s-a impus în prim plan talmăcirea viguroasă, cu renacabil simț al scenei, a baritonului Octav Enigănescu, îndestulabil unul dintre cei mai naturali artiști ai primei noastre scene lirice. La aportul său se adăuga contribuțiile onorabile ale tinerilor solști — Maria Șindilari, Vasilie Moldovan, Lucia Marincescu, un subtil creator de roluri de compoziție și mulți alții.

O marecare îngrozitoare a elementelor comice a constituit o notă discordantă, deficiență ușor de remediat în cîntăreala spectacole.

DORU POPOVICI

prima parte a stagiunii) a fost compensată de o masivă programare a unor dintre cei mai interesanți reprezentanți ai celei mai tinere generații de interpreți români.

Intr-adevăr, de la concertul Orchestrei simfonice a Radioteleviziunii în care violonista Cornelia Bronzetti a atecat altă de dificilă partitură a lui Brahms, la recentul simfoniu în care Dumitru Moțatu a talmăciit cu maturitate și momente de frepșăbilită tehnică violoncelistul Concertului lui Anatol Vieru, viața muzicală a țării a permis timp de zece zile hotărîtoare confruntări cu publicul ale unor tineri instrumentaliști care vor ocupa, fără îndoială, într-un viitor apropiat, locuri de frunte pe scenele de concert.

Punctul culminant al acestor suite de concerte sînt-un fel închinătoare tinerilor solști, l-a avut, fără îndoială, ultima „Triună a tinerilor” în care trei dintre cei mai talentați reprezentanți ai claselor instrumentale ale Conservatorului bucureș-

Dificultățile partiturii lui Ceikovski au trecut invizibile. (Păcat că instrumental nu-i permite valorificarea trumșeții și căldurii tonului său). La cei 19 ani ai săi, Valentin Hîrsu cultivă narea muzică cu ardore rădăcinilor. În cîntul său patetică confesiune ceikovskiană a fost conturată în plenitudinea romanticilor ei coordonate. (Din păcate cu ezităriile unui acompaniament orchestral care u-a depășit stadiul unei lecturi în prima vizită).

În condițiile în care așteptam de ani noile valori violoncelistice ale estradelor de concert Valentin Hîrsu (și Dumitru Moțatu prin arta sa plină de interiorizare, prin curajul cu care a atacat o partitură modernă) ne dau certitudinea a doi viitori solști ale căror valențe trebuie la maximum folosite.

Valorile solistice promițătoare pe care ni le-au reliefat săptămînile trecute (zilele acestea am mai avut prilejul să ascult la Craiova într-un simfoniu al Filarmonei locale pe Vlad Conta, în vîrstă de 13 ani, înzestrat impresionant bucurășen) impun înaintea de toate, desigur, ampla lor valorificare de-a lungul unor vîtătoare stagiuni.

IOSIF SAVA

Aspect din timpul unei demonstrații de la Paris împotriva bombardamentelor americane asupra R. D. Vietnam

Noi bombardamente asupra Hanoiului

Relatarile corespondentului Agerpres

din capitala R. D. Vietnam

La 5 mai aviația americană a întreprins noi raiduri asupra Hanoiului, printr-un atac desfășurat de 30 de avioane care au bombardat în trei valuri timp de aproximativ 20 de minute. În alara de cartierul Gia Lam, au fost lovite și alte cartiere ale orașului, situate la numai opt kilometri de centrul propriu zis. Printre obiectivele economice vizate se afla uzina mecanică și fabrica de haine de consum. Deocamdată, nu este cunoscut numărul victimelor și proporțiile distrugerii.

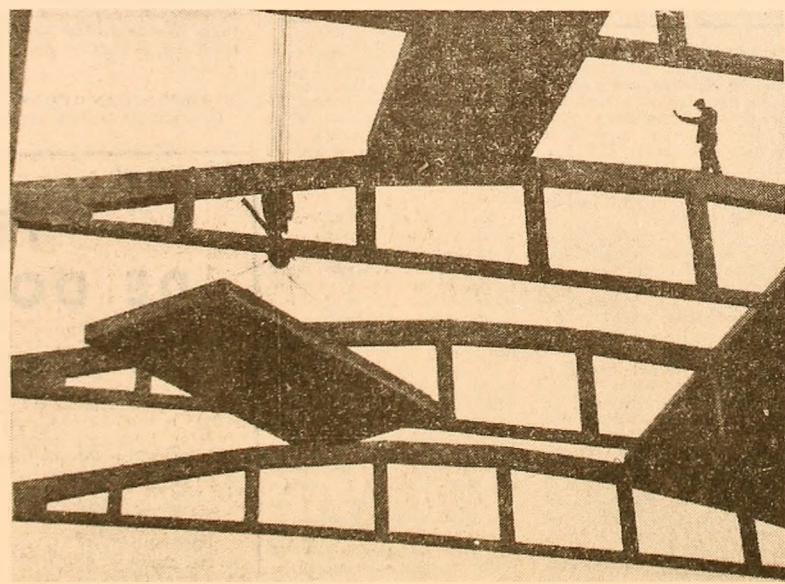
Potrivit primelor informații, șapte avioane au fost doborâte, iar mai mulți piloți au fost luați prizonieri. Numărul total al avioanelor americane doborâte în Vietnamul de nord de la 5 august 1964, se ridică astfel la 1856.

Unul din raidurile de vineri a avut loc în timp ce corespondenții a peste 25 de agenții și ziare străine au luat parte la conferința de presă în legătură cu atacurile recente ale aviației americane asupra orașului Hanoi Alarma s-a dat exact la orele 16,30, în momentul când era prezentat un film ce înfățișa imagini surprinse la scurt timp după un bombardament anterior asupra cartierului Gia Lam și a unor puncte din suburbiile Hanoiului.

Obiectivul raidului la care am asistat vineri l-a constituit același cartier Gia Lam văzut în film, precum și zone dense populate din districtele Dong Ha, Dong Anh și Than Tri, ce aparțin de oraș. După cum am fost informați ziaristi, imediat după reluarea conferinței de presă, mulți pirajii ai aerului au fost doborâți.

Președintele Comitetului orașului pentru anchetarea crimelor comise de americani în Vietnam a înfățișat corespondenților bucăți, încă fierbinți, dintr-un avion prăbușit deasupra areului cartier în care se află și clubul internațional unde se ținea conferința noastră de presă. Prăbușirea și explozia aparatului au fost de altfel văzute de noi toți cei care urmăream lupta aeriană ce s-a dat deasupra Hanoiului. După terminarea bombardamentului, trîmbete de fum ce acopereau tot cerul din partea de sud-est a capitalei marcau locul obiectivelor atinse.

ADRIAN IONESCU

R. P. BULGARIA. — Pe santierul Uzinei de cauciuc sintetic care se construiește în apropiere de Burgas se folosesc pe scara largă prefabricatele

Victimele fumăturii

Societatea americană pentru cancer a anunțat că fumatul ucide anual 300.000 de persoane și a chemat toate instituțiile medicale și de ocrotire a sănătății să organizeze o campanie împotriva țigărilor. Rezoluția adoptată de Consiliul Național al Societății a chemat „spitalele, clinicele, centrele de ocrotire a sănătății, medicii și stomatologii să contribuie la îndepărtarea automatelor de vîndut țigări și să descurajeze atât personalul propriu cit și pe pacienții de la fumatul.”

Rezoluția a fost adoptată în urma unei conferințe a Societății, ținute la Dallas, în care s-a subliniat rolul fumăturii ca o cauză a cancerului și a bolilor de inimă.

Tază după țază, numeroasele reprize ale partidei dintre negociatorii „rundei Kennedy” s-au consumat fără ca problemele aflate în suspensie să-și găsească o soluționare. O ultimă tentativă (fînt-adevar ultima?) pentru încheierea unor acorduri tarifare, se încercă, începînd de joi, la Geneva.

Luînd startul cu trei ani în urmă, negocierile lansate din inițiativa fostului președinte Kennedy aveau drept scop reducerea cu 50% a tarifelor vamale. Dificultățile ivite pe parcursul îndelungatelor tratative au determinat delegațiile participante (din 51 de țări) să ajungă la un acord în prezent nici chiar cele mai optimiste cercuri nu cred că ar mai fi posibil altceva decît o diminuare a tarifelor de numai 20—25 la sută. Această, lîncețel, numai în cazul în care se va ajunge în cele din urmă la un aranjament. Menținerea unor serioase divergențe între principalele parteneri (S.U.A., Anglia, Piața comună), apropierea datei fatidice de 30 iunie, la care expiră împuternicirile Congresului acordate președintelui S.U.A. privind aceste tratative, au făcut ca unele delegații să exprime serioase îndoieli în legătură cu un succes, fie el și parțial. După opinia ziarului francez LE MONDE „scriza (tratativelor — n. n.) are la origine incapacitatea celor doi protagoniști, S.U.A. și Piața comună, de a ajunge la un acord asupra problemei produselor chimice și a celei referitoare la un aranjament asupra cerealelor”. Neînțelegerile în problema produselor chimice derivă din faptul că

sistemul American Selling Price este precizat de vest-europeni drept o „barieră comercială netărilor” care împiedică penetrarea produselor lor pe piața nord-americană. Washingtonul invocă motive de ordin procedural în vederea anularii salutarității cererii vest-europenilor de a aboli

americanii doresc o înțelegere nuanțată asupra anumitor produse agricole, în timp ce Piața comună revendică un acord general asupra tuturor produselor agricole. Limitarea exporturilor de cereale spre Piața comună (care sînt interesate în cel mai înalt grad pe amestecul) la un procent de 10 la sută din totalitatea necesităților sale, a complicat și mai mult calea spre un acord în cadrul „rundei Kennedy”.

După „maratonul” tarifar de luna trecută, la capătul unui șir de convorbiri bilaterale și multilaterale, după consultările în Washington ale șefului delegației americane, William Roth, cu președintele Johnson, s-a stabilit un nou termen, termen limită pentru încheierea unui acord. După scadența de la 30 aprilie a fost hotărâtă o altă, pentru 10 mai.

Comentariul prezentei la Geneva relatează că pe măsură ce se desfășoară fiecare rundă sau întrvedere se constată o intensificare a nervozității generale. „Bătălia finală a nervilor” cum o denumesc agenția americană UNITED PRESS INTERNATIONAL, a angajat parteneri într-o nouă etapă, pe care mulți o văd a fi ultima. O mare parte din observatori înțeleg posibilitatea ca negocierile să ia sfîrșit prin una din următoarele două variante: fie un compromis care să realizeze o parte a obiectivelor inițiale ale „rundeii”, fie un eșec total al tratativelor. Cursul contra-cronometru se apropie în orice caz de punctul final. Ultimele faze se văd a fi și cele mai dificile.

IOAN TIMOFTE

Bătălia finală ?

această lege care protejează industria chimică americană de concurența străină, în ceea ce-i privește pe americani (carora li s-au alăturat Canada și Argentina) și a celei referitoare la un aranjament asupra cerealelor”. Neînțelegerile în problema produselor chimice derivă din faptul că

PE SCURT ● PE SCURT ● PE SCURT ● PE SCURT ● PE SCURT ● PE SCURT

● RECENT, a fost semnalat Londra un tratat între industria poloneză constructoare de mașini-unelte și concernul britanic „Stevley Industries” cu privire la colaborarea în domeniul producției și desfacerii citorva tipuri de mașini-unelte. Tratatul prevede printre altele, ca firma „Craven” care face parte din concernul britanic să transmită uzinei poloneze „Rafamet” producția citorva tipuri de mașini-unelte care vor fi livrate într-o cantitate corespunzătoare necesităților celor doi parteneri. Tratatul prevede, de asemenea, efectuarea în viitor a unor lucrări comune polono-britanice în legătură cu construcția și asimilarea producției unor noi tipuri de mașini-unelte necesare celor doi parteneri.

● POLITIA vest-germană a arestat pe un fost ofițer nazist al Armatei, Herbert Mayer-Andorfer, urmărit de autoritățile austriece pentru complicitate la asasinarea a 3.000 de persoane, în 1942, la Semlin, în apropiere de Belgrad. El va fi extrădat, pentru a fi judecat în Austria.

● ORGANIZAȚIA pan-americană a sănătății cu sediul în Brazilia a dat publicității un raport în care se arată că 61 milioane de oameni din America Latină locuiesc în zone în care malariala nu a putut fi încă învinsă. Acestea regiuni, în care malariala este o maladie frecventă continuă să se mai afle în Brazilia, Columbia, Ecuador, Haiti, Mexic și Nicaragua.

lui Kotoka, fostul comandant șef al armatei ghaneeze. Doi dintre inculpații au fost condamnați la moarte, iar al treilea la închisoare pe un termen de 30 ani, informează agenția Reuter.

● MINISTRUL afacerilor externe al Mexicului, Antonio Carrillo Flores, va întreprinde la 21 iunie a.c. o vizită oficială în Anglia și în Republica Socialistă Federativă Iugoslavia, s-a anunțat în mod oficial la Ciudad de Mexico.

Antonio Carrillo Flores va avea convorbiri cu miniștrii de externe ai celor două țări.

„LUNAR ORBITER-4”

● CAMERA lunară americană „Lunar Orbiter-4” lansată noaptea de la Cape Kennedy își continuă drumul spre satelitul natural al Pământului. Vineri la o comandă lansată de Centrul de cercetări spațiale din Pasadena (California), traiectoria camerei lunare a fost corectată cu succes. „Lunar Orbiter-4” urmează să se înscrie luni pe o orbită în jurul Lunii, iar cu elveza zile mai tirziu va începe fotografiera suprafeței lunare.

● ALBERT Margal, fost prim-ministru în Sierra Leone și Sika Stevens, fost șef al opoziției din acest stat, cărora li

s-a impus la 11 aprilie domiciliu forțat, au fost eliberați interzicîndu-li-se, în același timp, accesul în unele regiuni din vestul țării, precum și în capitala țării, a anunțat vineri Consiliul Reformei Naționale din Sierra Leone.

AMINAREA ALEGERILOR

DIN LIBAN

● PARLAMENTUL libanez a hotărât amînarea cu doi ani a alegerilor municipale. Acest răgaz va fi folosit în vederea elaborării și adoptării în parlament a legii privind noul statut al municipalităților din Liban.

● RICHARD Nixon, fostul vicepreședinte al Statelor Unite, a plecat vineri spre Lima (Peru), prima etapă în cadrul unui turneu pe care-l efectuează într-o serie de capitale latino-americane. El a declarat corespondenților de presă că unul din principalele scopuri ale călătoriei sale va fi dezbaterea problemelor legate de „Alianța pentru progres”, precum și de comerțul S.U.A. cu țările Americii Latine.

● GUVERNUL Republicii Mali a anunțat că începînd de sîmbătă 6 mai, francul malian este devalorizat cu 50 la sută. Această măsură, se precizează

în cercurile informatice din Bamako, constituie o primă și importantă măsură pe calea îmbunătățirii situației financiare a țării.

CONTRIBUȚII AMERICANE

LA „CONCORDE” ?

● ADMINISTRAȚIA Națională pentru Problemele Aeronautice și Cercetarea Spațiului Cosmic (N.A.S.A.) a anunțat că la Washington se desfășoară de cîva timp tratative franco-americane la nivel guvernamental în legătură cu o eventuală cooperare a S.U.A. la punerea la punct a avionului supersonic franco-britanic „Concorde”.

E. R.

In Aden situația se menține incordată. În fotografie: militari britanici operînd arestări pe străzile orașului Aden

O. N. U. :

Dezbaterile privind Africa de sud-vest

Dezbaterile în problema Africii de sud-vest din cadrul sesiunii speciale a Adunării Generale a O.N.U. au fost amînate vineri noaptea, fără să se stabilească data viitoare ședințe. În cercurile de la Națiunile Unite se considera că sesiunea va fi reluată la mijlocul săptămîinii viitoare, rămînînd ca pînă atunci delegațiile să aibă consultări în vederea realizării textului definitiv al rezoluției în problema Africii de sud-vest. Din intervențiile de vineri, s-a remarcat poziția reprezentantului Cubei, Ricardo Arlacón Quesada, care a sugerat ca O.N.U. să sprijine lupta de eliberare a populației din teritoriul Africii de sud-vest.

Incident la Barranquilla

Un incident petrecut vineri pe aeroportul din orașul columbian Barranquilla, în care a fost implicată fiica președintelui Johnson, Lynda Bird Johnson, și „doi membri necunoscuți” ai escortei sale, a declanșat o furtună politică în Columbia. După cum relatează ziarul Bogota, ziaristul Amado Blanco și fotoreporterul Gustavo Vasquez de la ziarul „El Tiempo” au fost loviți de insoțitorii fiicei președintelui Johnson în momentul cînd au încercat să se apropie de Lynda Bird Johnson. Aparatul de fotografiat al lui Vasquez a fost distrus, cei doi aștegindu-se cu rîni grave. Ziarul „El Tiempo”, care în mod obișnuit are vederi pro-S.U.A. și reprezintă Partidul liberal de guvernămînt, a condamnat comportarea agenților nord-americani, extinzîndu-și criticile sale asupra guvernului S.U.A. Un membru al congresului columbian a

anunțat, de asemenea, că acest incident va fi ridicat în fața parlamentului intrucît este vorba „de apărarea suveranității noastre”. Un tribunal din Barranquilla a hotărât deschiderea unei acțiuni judiciare împotriva insoțitorilor fiicei președintelui S.U.A. La Bogota s-a anunțat că ambasada S.U.A. s-a oferit să ceară scuze celor doi zariști și să plătească contravaloarea aparatului de fotografiat care a fost distrus.

Contrabandă monetară

Orașul elvețian Zürich are o mulțime de bănci și un proverb traic: „Dumnezeu domnește în cer, iar banul pe pămînt”. Perceptul, a încetat de multă vreme să reflecte „intelecțiunea” bancherilor locali, extinzîndu-și sfera de influență peste granițe. Fără a pierde însă legătura cu... sursa, adică Zürichul și instituțiile sale bancare, care oferă mari avantaje celor ce nu numai că sînt total convinși de atotputernicia banului pe pămînt dar vor să-l aibă bine și sigur după, chiar dacă altfel încălcă legile țării de baștină. Și astfel s-au născut contrabandiștii de bani din multe țări ve-

cine Elveției, dar mai ales din Italia de unde exportăm au calculat că uneori iau calea Confederației elvețice, pe canale de expatriere clandestine, circa trei miliarde lire zilnic. Afara de beneficiile realizate prin eludarea obligațiilor fiscale, depunătorii italieni mai au și avantajul stabilității francului elvețian, a câștigului cifrat de la băncile elvețice care asigură anonimul depozitelor (fie el și evazionist fiscal în țara sa), precum și posibilitatea de a reexpedia în Italia aceiași bani sub eticheta capitalului străin neimpozabil. Dacă pentru capitaliștii depozitari în Elveția e o afacere excelentă, nu același lucru se poa-

te spune despre statul italian, frustat masiv de sume impresionante, fapt care l-a determinat să ia unele măsuri de înăsprire a vamei financiare. Legea financiară italiană, creează însă prin propria ei prevedere porție de scăpare a lirei peste graniță: oricine poate transfera legal în Elveția suma de 550.000 lire. Deci, nimic mai ușor decît întreprinzînd mai multe călătorii să se transporte finalmente o sumă mare, fără nici o încălcare a știința propriei lor neputînte, neignorînd faptul că le trec pe sub nas un număr amțitor de miliarde. Căzul celor doi frați contrabandiști de milioane a suscitat însă un plus de îngrijorare din partea autorităților vamale, prin posibilitatea existenței unei organizații specializate în transferul valutei. Operație acum facilitată de o ultimă acțiune bancară a statului italian care a emis o nouă bancnotă de 100.000 lire, în locul fostei monete maxime de 5.000 lire. Deci, cum constată și „CORRIERE DELLA SERA”, greutatea și volumul pachetelor de bani, sortite „caselor de fier ale Europei” cu sediul în Elveția, vor fi și mai ușor de distimulat...

VIORICA TĂNĂSESCU